

Św. Jan Paweł II i św. Urszula

Czy drogi Obojga Świętych kiedykolwiek się krzyżowały? Gdy Jan Paweł II odkrywał swoje powołanie kapłańskie - pod koniec lat 30. XX wieku, matka Urszula powoli już żegnała się z życiem, dojrzewała do ostatecznego spotkania z Bogiem w niebie - zmarła 29 maja 1939 roku w opinii świętości. Zatem mogli się spotkać w czasie, a jednak do tego ziemskiego spotkania nie doszło.

Jan Paweł II, czy to jako ksiądz, później biskup, arcybiskup metropolita krakowski i wreszcie jako kardynał przyjaźnił się z duchowymi córkami św. Urszuli. Przebywał w domach Zgromadzenia w Warszawie na ul. Wiślanej, w Zakopanem na Jaszczurówce, w Rzymie przy via Casaletto, via Ricotti, na Primavalle, zapoznał się z życiem i działalnością Założycielki "szarych urszulanek" i z nimi samymi. I zapewne ta przyjaźń jest jedną z głównych przyczyn, że właśnie Karol Wojtyła jako arcybiskup metropolita krakowski wystąpił w lutym 1968 roku w liście postulacyjnym do Pawła VI o pozwolenie na beatyfikację Sługi Bożej matki Urszuli. Nikt nie przypuszczał, że on sam piętnaście lat później dokona tej beatyfikacji - 20 czerwca 1983 roku w Poznaniu. Miała to być pierwsza beatyfikacja na ziemiach polskich. Również kanonizacja matki Urszuli w 2003 pozwala dostrzec szczególną łączność między nią a Ojcem Świętym - Jan Paweł II ogłosił matkę Urszulę świętą w dniu swoich urodzin - 18 maja.

Co łączy Jana Pawła II i matkę Urszulę? Wspólne korzenie rodzinne w przestrzeni południowej Polski - Jan Paweł II urodził się w Wadowicach, studiował i pracował w Krakowie, matka Urszula lata młodości spędzała w Lipnicy Murowanej koło Bochni, w Krakowie wstąpiła do urszulanek. Oboje fascynowała polska mowa, kultura, łączyła ich miłość do Ojczyzny, gorący patriotyzm, który jednak też otwiera na inne narody, kultury, języki, wyznania. Duchowość ekumeniczna. Dalej - troska o drugiego człowieka, szczególnie o dzieci i młodzież, wychowanie z myślą o Bogu i Ojczyźnie.

Ojciec Święty Jan Paweł II, ilekroć wspominał urszulańskie domy, które odwiedzał, z zalem twierdził, że nigdy nie był w Pniewach, choć jest to miejsce tak szczególne dla Zgromadzenia, uświęcone życiem i działalnością matki Urszuli. Pniewy to jest to "gniazdo" urszulańskie, od którego wszystko się zaczęło. Dlatego też zachęcił Ojciec Święty urszulanki, by przewiozły ciało relikwie Założycielki z Rzymu do Pniew. Zamiar ten urzeczywistnił się w maju 1989 roku (czytaj dalej).

Kanonizacja Ojca Świętego Jana Pawła II jest dla Urszulanek Serca Jezusa Konającego szczególną okazją do wdzięczności za wieloletnią łączność i duchową bliskość Ojca Świętego Jana Pawła II z naszym Zgromadzeniem, zwłaszcza za towarzyszenie św. matce Urszuli w drodze na ołtarze, za słowa skierowane do urszulanek podczas licznych wizyt w naszych domach w Polsce i we Włoszech. Możemy teraz do Niego skierować te same słowa, które wypowiedział w przeddzień przewiezienia relikwii błogosławionej wówczas m. Urszuli z Rzymu do Polski - o znaczeniu świętych dla Kościoła:

„Oni stanowią jego największą nadzieję.
Wskazują nieustannie drogę,
a równocześnie wciąż wracają do nas, są z nami.
Stanowią żywy przykład dla nas,
(...) przykład świętości. I wreszcie wspierają nas...”.

Wsluchując się i wpatrując w przykład świętości Jana Pawła II, będziemy Go nadal prosić o to, by wskazywał drogę, wspierał duchowo i wstawiał się za nami w gronie świętych!

O św. Urszuli Ojciec Święty Jan Paweł II, również przed wyborem na papieża, wspominał przy wielu okazjach. Przytaczamy tu tylko niektóre wypowiedzi:

Właśnie w mojej metropolii, dokładnie w klasztorze urszulanek w Krakowie, matka Urszula rozpoczęła w 1886 roku swoje życie konsekrowane Bogu i w mojej biskupiej stolicy w latach 1950-1951 odbył się proces informacyjny, dotyczący świętości jej życia i heroicznego cnót.

Kardynał Karol Wojtyła, List postulacyjny w sprawie beatyfikacji M. Urszuli Ledóchowskiej, Rzym, 28 lutego 1968

Świadomy dobroczynnego wpływu, jaki może wyrzec beatyfikacja Sługi Bożej matki Urszuli Ledóchowskiej – z jej duchem odnowy, ale i wierności nauczaniu Kościoła – wyrażam (...) moje pragnienie, aby móc ją szybko czcić publicznie.

Kardynał Karol Wojtyła, List postulacyjny w sprawie beatyfikacji M. Urszuli Ledóchowskiej, Rzym, 28 lutego 1968

Nie byłem nigdy w stanie wyobrazić sobie wtedy, że nadejdzie kiedyś ten nadzwyczajny dzień, w którym Opatrzność da mi możność wyniesienia jej na ołtarze jako błogosławionej Urszuli Ledóchowskiej. Dokonało się to w Poznaniu (...).

Jan Paweł II, Wizyta w Domu Generalnym Zgromadzenia przy Via del Casaleto, Rzym, 26 stycznia 1986

W każdym razie żegnając Cię, nie rozstajemy się. Nie rozstajemy się, Kościół się nigdy nie rozstaje z tajemnicą świętych obcowania. Nie rozstaje się ze swoimi świętymi i błogosławionymi. Oni stanowią jego przyszłość. Stanowią jego największą nadzieję. Wskazują nieustannie drogę, a równocześnie wciąż wracają do nas, są z nami.

Jan Paweł II, Nabożeństwo majowe w ogrodach watykańskich w przeddzień przewiezienia relikwii bł. Urszuli z Rzymu do Polski Grota Matki Bożej z Lourdes, 11 maja 1989

Niegdyś papież Pius XI liczył na Twoją działalność apostolską w Rzymie. Obecny Papież, którego nigdy nie znałaś osobiście i Ciebie on też nigdy osobiście nie poznał, po prostu jest za młody, ten Papież, który mówi tym samym językiem, jakim i Ty mówiłaś, ten Papież liczy na Twoje wsparcie (...) na co dzień.

Jan Paweł II, Nabożeństwo majowe w ogrodach watykańskich w przeddzień przewiezienia relikwii bł. Urszuli z Rzymu do Polski Grota Matki Bożej z Lourdes, 11 maja 1989

Błogosławiona Urszula Ledóchowska była w swoich czasach apostołką nowej ewangelizacji, dając swym życiem i działaniem dowód, że miłość ewangeliczna jest zawsze aktualna, twórcza i skuteczna.

Jan Paweł II, List do urszulanek SJK z okazji jubileuszu 75-lecia Zgromadzenia, Rzym, 20 czerwca 1995

Jej życie było «hymnem miłości» do Serca Jezusa Konającego i pełnym oddania «fiat», w które zaangażowała cały wysiłek swego umysłu i swego serca. To kontemplacja Serca Jezusa, konającego z miłości do człowieka, i złączenie z Nim całego życia stało się źródłem jej «bohaterstwa świętości», wyróżniającej się zdolnością zharmonizowania intensywnego życia wewnętrznego z równie intensywną, pełną nowych inicjatyw działalnością apostolską.

Jan Paweł II, Telegram do Kapituły Generalnej Zgromadzenia, Castel Gandolfo, 17 sierpnia 2001

<http://sanktuarium-pniewy.pl/pl/sw-urszula/sw-jan-pawel-ii-i-sw-urszula>

